

3. Консонантна система

Произнасянето на консонантите в ромския език могат да бъдат представени приблизително по следния начин:

b се произнася [b] като **б** в думата *баба*,
срв. *bal* (коса);

c се произнася [ts] като **ц** в думата *цар*,
срв. *cikno* (малък);

č се произнася [tʃ] като **ч** в думата *чаща*,
срв. *čar* (трева);

čh се произнася [tʃʰ] като **чх** с леко придыхание,
срв. *čhavo* (момче, дете);

čš се произнася [tʃʃ] като **чш**, срв. *čšavo* (момче)

d се произнася [d] като **д** в думата *дума*,
срв. *dad* (баща);

dž се произнася [dʒ] като **дж** в думата *джудже*,
срв. *džukel* (куче);

f се произнася [f] като **ф** в думата *фар*,
срв. *foro* (град);

g се произнася [g] като **г** в думата *гора*,
срв. *gav* (село);

h се произнася като беззвучен фриктив от веларния ред [x] като звука **х** в думата *хоро*, срв. *hev* (дупка);

x се произнася като звучен фриктив от веларния ред [ɣ], срв. *xav* (ям);

j е глайд като българската полугласна **й** и се използва при образуване на дифтонги, като **й** в *май*, срв. *daj* (майка);

k се произнася [k] като **к** в думата *камък*,
срв. *kan* (ухо);